

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 13

29. března

Cena: 7 Kč

OSLAVA BOŽÍ PRAVDY V BRATISLAVĚ PŘED 580 LETY

Rok 1428 proběhl v Čechách relativně klidně. Táboři sice dobývali Bechyni a Sirotnici neúspěšně obléhali Lichnici u Čáslavi, ale cizí vojska do země nevpadla. Po odstranění Korybuta z Prahy panstvo obou církevních směrů mělo zájem na novém jednání se Zikmundem Lucemburským o jeho kralování. Jednali o tom na sněmu v Českém Brodě počátkem ledna 1429. Sirotnici prosadili požadavek, aby Zikmund se všemi svými poddanými přijal Čtyři pražské artikuly a husité byli ochotni podepsat s ním a jeho zetěm Albrechtem Rakouským příměří, pokud Boží pravdy přijmou aspoň obyvatelé hradů, které v naší zemi oba drželi.

Vzájemné jednání mělo být v Moravském Krumlově od 6. března. Češi přijeli a čekali tu 3 týdny, neboť král se zdržel na Litvě a pak v Uhrách a zval poselstvo k sobě. Do Budína ale Češi nechtěli, a tak bylo domluveno setkání v Bratislavě a byli stanoveni rukojmí za českou bezpečnost. Husitské poselstvo tvořili Prokop Veliký, p. Menhart z Hradce, M. Petr Payne, p. Václav Strážnický z Kravař a několik pražských měšťanů. K tomu doprovod – celkem asi o 200 koních. Přijeli do Bratislavy 3. dubna. V Zikmundově delegaci byl m.j. olomoucký biskup Jan Železný (od 1426 kardinál), který už řadu let žil v Bratislavě, a dalších 8 biskupů, rakouský vévoda Albrecht, bavorský vévoda Vilém a další knížata uherská a slezská, z Čech p. Oldřich z Rožmberka a další katolictví páni. Jako teologičtí odborníci pak 4 doktoři pařížské Sorbony a další z univerzit z Vídně, Německa i Uher. K setkání došlo 4. dubna asi na bratislavském hradě. Zahájil Zikmund – vlídně, že dá Čechům slyšení a pomůže ke smíru s církví. Pak krátce poděkoval Prokopu Velikému. Řečí byl na českém sněmu pověřen M. Petr Payne. V úvodu oslavoval Krista jako pravého původce husitských vítězství, neboť pravda Páně vítězí nade vším. Celé dějiny jsou jejím

zápasem s nepřáteli, které představuje nevěstka ze Zjevení. Payne vybízel Zikmunda, aby se od ní odvrátil a vyvolil si pravdu, neboť tak mu bude Bůh nakloněn a on pokojně povládně českým královstvím jako jeho otec. Potom na celé řadě textů Bible dokládal, že pravdu nelze přemoci. „Této požehnané pravdě jsme proto rozhodnutí pevně sloužit v životě i smrti, nevážece života, i přes všechna nebezpečství a zcela se jí přidržet, neboť nemáme v srdci než se skrze jeho zákon líbiti Pánu našemu Ježíši Kristu... Nikoho se věru nebojíme, neboť se bojíme Boha, nic nemůžeme ztratit, když máme Boha. Věz tedy, králi, zcela podrobený smrti a pádu, že nevedeme s tebou válku pro svůj prospěch, nýbrž že jsme se proti tobě vzbouřili pro pravdu Kristovu. Dříve než nám ji vyrvěš z prsou, budeš sám vyrván z těla, než nám uloupíš slávu, budeš ležeti v bídě, a než vydrěš čest Kristu, přijdeš o tělo i duši a své jméno slávy obrátíš ve věčnou pohanu všemu světu... Hle zajisté ty, jenž jsi vítězil nad pohany, když jsi byl s Bohem, jsi přemáhán sedláky, cos Boha opustil... Hle, před Bohem ti nabízíme věc zcela spravedlivou a v Kristu poctivou a přejeme si sloužit ti jako pánu.“

Po Paynově útočné řeči bylo asi vlastní zasedání ukončeno Zikmundovým prohlášením, že další jednání bude vedeno podle zvyku důvěrníky obojí strany. Po společné hostině asi část pánů odjela a dál pokračovali jen bohoslovci a diplomati. Hlavní otázkou diskusí byl rozpor v tom, kdo a jak má spor obou stran řešit: Husité chtěli hájit Čtyři artikuly před velkým shromážděním laiků, římská bohoslovci uznávali za právoplatné jen fórum církevní.

Zikmund navrhoval, aby husité se podrobili rozhodnutí budoucího koncilu v Basileji, což ti odmítali. Žádali, aby takovým rozhodčím bylo Písmo a církevní doktoři, kteří se na něm pravdivě zakládají. Podobně

Dokončení na str. 3

SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB V KOŠICIACH

Prvý marcový piatok sa vo viac ako 170 krajinách sveta koná každoročne Svetový deň modlitieb žien (ide o najväčšie laické kresťanské hnutie žien vo svete), ktoré v tomto roku pripravili kresťanské ženy z Papuy Novej Guiney pod heslom: „V Kristovi sme mnohí jedno.“ U nás v Košiciach sa ženy stretávajú k ekumenickej bohoslužbe a spoločným modlitbám nezávisle od Bratislavy už od roku 1993. Tento rok organizačná príprava pripadla na našu NO CČSH v Košiciach. Boli sme oslovení a ponuku sme vďačne prijali. Aj to je prejav Božej milosti, preto som sa spolu s koordinátorkami za našu cirkev, sr. Růženu Kulichovou a sr. Evou Štafovou, ako aj sestrami s ostatných kresťanských cirkví, s radosťou podujal k príprave ekumenickej bohoslužby, ktorá okrem navrhnutých modlitieb a čítania z Písma, premietania diapozitívov o Papue Novej Guiney, svedectiev žien, obsahovala aj prvky z našej liturgickej tradície – niektoré časti Liturgie Dr. Farského a niektoré piesne z nášho Zpěvníka. Na týchto bohoslužbách som poslúžil kázaním. V našom meste, kde je medzi jednotlivými cirkvami už dlhú dobu príkladná ekumenická spolupráca, je už dobrou tradíciou, že keď niektorá cirkev pripravuje ekumenickú bohoslužbu, snaží sa do nej zaradiť prvky z jej vlastnej liturgickej tradície. Aj takým spôsobom sa lepšie spoznávame a navzájom obohacujeme.

Nielen počas piatkovej ekumenickej bohoslužby, ale aj pri jednotlivých stretnutiach so sestrami z ostatných kresťanských cirkví pôsobiacich na území mesta Košice sme mohli zažiť pekné a požehnané spoločenstvo - to, čo v skutočnosti znamená Boží dar jednoty - byť v Kristovi mnohí jedno. V prepožičiavanej modlitebni Cirkvi bratskej sme vedení Duchom Božím spoločne vysielali mnohé modlitebné prosby k nášmu nebeskému Otcovi. Na bohoslužbách sa uskutočnila finančná zbierka, ktorá spoločne s ďalšími podporuje na podporu projektov žien a rodín v Papue Novej Guiney. Za všetko Bohu vďaka!

Ján Lauko, vikár Košice

POMŮŽETE HOSPICI ANEŽKY ČESKÉ?

Vážení čtenáři, jak již mnozí víte, v Hospici Anežky České, v prvním hospici v ČR, který je nedílnou součástí Oblastní charity Červený Kostelec, citlivě doprovázíme nevyčísitelně nemocné a umírající již 13 let. Naše práce vyžaduje hluboce lidský a současně profesionální přístup, stejně tak i týmovou práci všech zúčastněných. Kapacita zařízení je 30 lůžek. V uplynulém roce jsme poskytli péči celkem 374 těžce nemocným lidem. Za celou dobu existence hospice pomohl náš odborný personál již téměř pěti tisícům pacientů.

* Cíl projektu

Zaměřujeme se na dostupnou (!!) individuální komplexní péči, která zahrnuje především léčbu bolesti a dalších symptomů onemocnění. Vedle biologických potřeb zdůrazňuje kvalitu života v oblasti sociálních potřeb – (vztahujících se k rodině a přátelům

nemocného) a k psychické i duchovní pohodě.

* Potřeby těžce nemocných

Dnešní medicína již přináší prostředky, které mohou ovlivnit průběh nemoci a ulehčit nemocnému od bolesti. Avšak přes všechny pokroky medicíny se stává, že mnoho lidí i v dnešní době zůstává v těžké nemoci na okraji zájmu, bez profesionální i čistě lidské pomoci. Usilujeme o to, aby i nadále byla hospicová péče pro všechny potřebné dostupná. Považujeme proto šíření této služby za důležité a hodné podpory.

* Jak se nám letos začalo

Počátek roku 2009 je pro naše zařízení velmi obtížný. Přislíbené dotace z MPSV jsou přibližně o polovinu zkráceny. Zvýšily se náklady na energii a vznikly nové náklady spojené s úhradou nemocenského našim za-

městnancům. Vyjednáváme důslednější financování a vyvíjíme aktivity ve prospěch zajištění projektu, ale přesto na úhradu provozu chybí v současné chvíli 8 500 Kč denně!

* Pomozte, prosíme, Hospici Anežky České!

Přestože jsme si vědomi zhoršené ekonomické situace mnoha z vás, odvažujeme si vás požádat o finanční pomoc, která by pomohla zmírnit dopad uvedených skutečností. Dar použijeme na zajištění provozu Hospice Anežky České. Souhrn i menších částek může znamenat velkou pomoc. **Šírkový účet: 78-8943640237/0100, v. s. 5561.**

Dar potvrdíme v případě potřeby darovací smlouvou pro daňové účely. Věříme, že podpoříte péči, která se úzce dotýká každé rodiny. Můžete využít možnosti podpory přes

Dokončení na str. 3

Hospic Anežky České v Červeném Kostelci

Maroldovo panorama bitvy u Lipan

Minule jsem se zmínila o práci biblické katedry na Husově bohoslovecké fakultě. V souvislosti s tím i o zajímavostech, které pro její schůze můj manžel připravoval. V jednom bloku jsem našla několik jeho poznámek z té doby. Dávám je tedy, trochu upravené, k dispozici. Začnu poznámkou, která se týká Maroldova panoramatu bitvy u Lipan.

Snad mezi námi není nikdo, kdo by tuto expozici alespoň jednou v životě nenavštívil. Zvykli jsme si jí říkat Maroldovo panorama. Na tomto díle, kromě Ludka Marolda, spolupracovali však ještě i tito další umělci: Jansa, Hilšer, Roček, Štapfer a Vašátko. Toto velkolepé umělecké dílo vzniklo v roce 1898.

Při velké sněhové kalamitě roku 1929 bylo však Maroldovo panorama těžce poškozeno. Trvalo to téměř pět let, než bylo opět navraceno naší společnosti. Stalo se tak při 500. výročí bitvy u Lipan. Celkový náklad na opravu činil milion Kč, což na tu dobu byla dost závratná částka.

A kdo myslíte, že ji tenkrát zaplatit? Budete se divit. Byl to Spolek čsl. inženýrů. Při předávání tohoto díla v projevu zazněla i taková slova, jako „že šlo o nešťastnou bitvu bratří s bratry, která zůstává všemu národu jako velké poučení a výstraha z našich dějin, ale zároveň i pramen sebedůvěry, zachováme-li ušlechtilý základ národní a mravní“.

Dne 30. května letošního roku uplyne od bitvy u Lipan už 575 let. Co kdybychom si toto výročí v rámci celé církve nějak důstojně připomněli? Očistili ten náš pramen sebedůvěry, který dnes připomíná jen ten zvadlý tulipán pod obrazem bitvy u Lipan.

Jindřiška Kubáčová

Z kazatelského plánu

5. neděle postní

Téma: Z hloubi srdce litujeme, že provinili jsme se před tebou

Celým postním časem se nám ukazuje rozdílnost křesťanského životního programu a našeho životního stylu. Kdybychom v něm setrvali, bylo by veta po slíbeném blaženství a přišlo by místo něho: "Běda vám!"

Ačkoli jsme se snad někdy přibližovali až mravní úrovni nevěřících a duchovní bídě pohanů, je naše situace jiná. Víme o hříchu jako o provinění před Bohem. Proto se žalmistou voláme: "Proti tobě samotnému jsme zhrěšili." Odtud hřích jako bolest, jako tíha, jako hrůza vyvolávající lítost a touhu po návratu z bědné vzdálenosti od Boha do blaženosti v jeho blízkosti. Tento zjev nenastává tam, kde není vědomí hříchu a kde se pohrdá mravním zákonem daným Boží vůlí.

Duchovní prázdnota a mravní lhostejnost nemůže očekávat víc než chvilkovou blaženost, zatímco kající a lítostivý návrat je důvěrným očekáváním podílu na ovoci kříže.

Vstup: Jr 14,1-9

Tužby:

2. Aby nikomu z nás sebemenší provinění proti zákonu Božímu nebylo lhostejné...
3. Aby ve své odpouštějící lásce se nad našimi nepravostmi slitoval...

Epištola: 1 Tm 1,12-17

Evangelium: L 16,10-17

K obětování: Iz 55,6-7

K požehnání: Ž 119,175

Modlitba:

Děkujeme za pohostění, jehož se nám dostalo v tento den u tvého stolu. Požehnej nám nyní, abychom do světa, který je naplněn zlem, šli s pokorným vědomím kajících, jimž bylo odpuštěno. Zmocni nás volat k pokání všechny, kdo si zamilovali více tmu než světlo. Amen.

Vhodné písně: 179; 244

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformáčním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
U Izajáše jsou to kapitoly tzv. Druhého Izajáše (kap. 40-55), které jsou označovány jako starozákonní evangelium, a tzv. Třetího Izajáše (kap. 56-66) z doby konce babylonského zajetí a po něm. V těchto kapitolách jde o sbírku neznámého proroka, která navazuje na jméno proroka z 8. stol. př. Kr. Časově je vzdálená o více než půldruhé století, ale duchem a příslibem spásy je Prvnímu Izajášovi blízká. Ve starověku to byl běžný zvyk, připisat dílo někomu slavnému. Prorocké výroky nesou radostnou zvěst, že Bůh svému lidu stvoří nové podmínky k životu, kouzelně se změní i příroda a nastane Hospodinova vláda nejen nad Božím lidem, ale nad všemi národy, a konečně Hospodinovo vítězství.
Iz 60,1-14.15-22; 62,1-12; 65,16-25; 66. kap.

Podobné myšlenky najdeme u proroka Jeremjáše, který působil za posledních judských králů až po zajetí babylonské a dobu krátce po něm. Vyhlášoval blízkost dne Hospodinova, ale také naději, že Bůh změní úděl lidu a dojde k nové smlouvě s Hospodinem.
Jr 30. kap.; 31,1-14

Mezi další prorocké texty často čtené patří výroky kněze Ezechiele. Ten byl odveden do babylonského zajetí už při první deportaci. U jeho nohou se shromažďovali judští zajatci. Slyšeli jak kázání o soudech nad Jeruzalémem a pronárody, tak naději pro budoucnost, potěšení izraelským horám, dar nového srdce a ducha, a nejznámější proroctví o údolích suchých kostí – obnově Božího lidu.
Ez 36,1-15.16-38; 37,1-14

Zvláštním typem proroctví je apokalyptická kniha Daniel, která používá obrazy a symbolickou mluvu a svou

zvěst obestírá tajuplností. Vyhlíží k posledním dnům celého světa. Obsahuje narážky na minulost i na soudobé poměry. Apokalyptická vidění mají utvrdit Boží lid v jistotě, že Hospodin je Pánem a Soudcem světa a jedinou záchranou. Samo jméno hlavní postavy prorocké knihy – Daniel – znamená (Můj) Soudce je Bůh.
Da 7,1-28

Nadějné výhledy velkých proroků vztahujeme na současnou církev (údolí suchých kostí) a mnohé texty vnímáme jako Boží vzkaz pro nás – věřící jednotlivci: „Neboj se, služebníku můj, Jáko. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálí se, plamen tě nepopálí.“
Iz 41,8.43,1-2

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Nad Písmem

Z HLOUBI SRDCE ŽELÍME, ŽE PROVINILI JSME SE PŘED TEBOU

L 16,10-17
Nejenom pro život každého člověka, ale pro existenci všeho živého na zemi je nezbytná voda. Chodit k nádržím pro vodu a vracet se s prázdnou vyvolává žalostný křik, zděšení nad vyprahlými rolemi, kde schází zelená pastva a hladem umírají nejen kolouškové, ale i lidé. Jeremjášovo proroctví vyústí v modlitbu: „Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě.“

Ano, celé dějiny lidstva dokládají, jak člověk od samého počátku při svém rozhodování snadno podléhá tomu, co nazýváme hříchem. V biblické encyklopedii se uvádí, že hřích je představa nebo skutek, který uvádí do nepořádku vztah mezi člověkem a Bohem. Důležité je uvědomit si, že už jenom naše představa, aniž bychom ji proměnili ve skutek, je hříchem. Původně ten pojem znamenal "selhání", "minutí cíle" a to jak v oblasti náboženské, tak i v oblasti etické a mezilidských vztahů. Nejde tedy jen o vztah člověk – Bůh, ale i vztah člověk – bližní. Postupem času však tento termín dostal silnější obsah a byl používán ve smyslu "odvrat, odvrácení se" a dokonce "odpor a vzpoura". Obsahově termín tedy představuje velké rozpětí od "náhodného minutí cíle či selhání" až po "záměrný odpor a vzpouru". V tomto rozpětí se tedy pohybuje naše lidské jednání, a to jak ve vztahu člověk – Bůh tak i ve vztahu člověk – bližní. Jak s námi jedná Bůh přes všechny tyto naše nepravosti?

Pro fyzický život každého člověka je voda nezbytná, ale to nestačí pro naplnění jeho kvality. Evangelista Jan to zaznamenal jasně v rozhovoru Ježíše Krista se Samařskou ženou: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věč-

nému.“ My lidé jsme nedokonalí a slabí, snadno podléhající hříchu. Toho si byl vědom už apoštol Pavel, když v 1. listu Timoteovi nejdříve vyznává, že ačkoliv byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník, přece došel slitování, protože ve své nevěře nevěděl, co dělal a říká: „Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě, avšak došel jsem slitování, aby Ježíš Kristus právě na mně ukázal všechnu svou shovívavost jako příklad pro ty, kteří v něho uvěří a tak dosáhnou věčného života.“

Dnes je poslední postní neděle a my bychom si měli na závěr letošního půstu umět odpovědět na otázku, zda skutečně z hloubi srdce želíme, že pořádku vztahů před Bohem provinilými, hříšnými a viníky a že vyvrhnutí velikonočních svátků pro nás osobně může být v tom poznání, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky, mezi které patříme i my na prvním místě, abychom i my došli slitování a aby i na nás ukázal všechnu svou shovívavost.

Narodíme se a zemřeme a kvalita každého lidského života je dána tím, co v tom vymezeném čase pobytu na zemi děláme, jak prezentujeme svou osobnost, jak dovedeme vnímat, že jsme jen nepatrnou součástí tohoto světa, jak dovedeme prokazovat své lidství, za které – jak věříme – skutečně jednou budeme skládat své účty. Právě vztah k penězům a majetku bývá tím průbrským kamenem rozpoznání charakteru člověka a pochopení smyslu jeho života. V čem je naše lidské poslání a čím bychom se měli řídit po dobu toho krátkého úseku zde vymezeného pobytu? Věrnost a poctivost v maličkostech i ve velkých věcech. Nepodílet se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývat pravými jmény, protože když se ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde. Máme si dávat dobrý pozor na to, jak žijeme, abychom si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří a nepro-

marnili tento čas. (Ef 5,11-15) A ještě jedno – lidé v současné době často dovedou pravé hodnoty lidství devalvovat na jakási pozlátka a pahodnoty. Boha nahrazují božstvy, víru – pověrou, lásku – sobeckou paláskou a konečně spravedlnost – hledáním klíčů a možností, jak ji obejít či jak najít výhodnější výklad zákona, ze kterého by měli prospěch. S pokorou a lítostí se přiznejme ke svým proviněním a ať z hloubi srdce želíme, že i my jsme se provinili před tebou, Otče náš. Ať závěr velikonočních svátků vnímáme nejen jako vítězství samotného Ježíše Krista, ale dospějeme i k vítězství nad naším hříchem Jeho Spasitelnou mocí a dovedeme se obléci v ono nové lidství. Amen.

Lubomír Braný

**Všemohoucí Bože,
Otče náš,
během celého postního období jsme si letos uvědomovali, jak podstatný je rozdíl mezi křesťanským pojetím smyslu života a v současné době hlášaným životním stylem.
Děkujeme ti,
že nejen svým Slovem,
ale i konkrétními příklady nás vedeš k tomu,
abychom se uměli chovat jako moudří a znalí.
Děkujeme ti za největší dar,
který jsme od tebe získali v Ježíši Kristu.
Prosíme o jeho blízkost a tvoje požehnání,
abychom v současném světě, naplněném zlem, hříchem, záměrným odporem a vzprourou proti tobě uměli odolávat všem svodům a nástrahám a s pokorným srdcem si uvědomovali svoji malost a slabost a pevně doufali v tvou velikost a pomoc a mohli tak plnit úlohu tvých věrných služebníků.**

DUCHOVNÍ SLUŽBA V FBI

Datovat počátky Federálního úřadu vyšetřování Spojených států amerických (FBI) lze 26. července 1908. V tento den americký ministr spravedlnosti Charles Joseph Bonaparte (prasnovec jednoho z největších vojevůdců světa Napoleona Bonaparte) vyžádal na senátu tým čtyřiatřiceti vyšetřovatelů a úředníků. Tato skromně založená kancelář rostla s tím, jak přibývalo skupinové kriminality, se kterou si již nemohli poradit místní ochránci práva, kterými byli šerifové a policie. Jedním z prvních velkých úkolů FBI bylo na základě výnosu prezidenta Theodora Roosevelta z roku 1910 stíhání tzv. "bílého otroctví", neboli organizované prostituce. Celo-národní povědomí a zvýšení vlivu FBI zajistil hlavně John Edgar Hoover, který se stal v roce 1924, ve svých devětatdvaceti, ředitelem tohoto úřadu. J. E. Hoover v této funkci vydržel až do smrti v roce 1972. Novináře, kteří mu nešli na ruku, sice nazýval šakali, ale propagace FBI byla jeho velkým úspěchem. Dnešní FBI má centrálu pojmenovanou po J. E. Hooverovi ve Washingtonu. Centrále je podřízeno přes 50 oblastních ústředí rozmístěných po celých USA.

Za sto let fungování tohoto úřadu je ve vědomí občanů Spojených států amerických zafixováno, že charakter příslušníků FBI se nevytváří pouhým vstupem do této služby, ale že ve specifických podmínkách FBI se více projevuje to, co je v běžném životě méně zřejmé. V očích americké veřejnosti se příslušníci FBI těší patřičné úctě. Jako v každém demokratickém politickém systému přistupuje velmi kriticky tamní veřejnost k takovému chování příslušníků FBI, jež by poškozovalo dobré jméno tohoto federálního vládního úřadu. Tím je americké veřejnosti zajištěn pocit zodpovědnosti za právo a spravedlnost. Vláda Spojených států amerických nese zodpovědnost za organizaci a

funkčnost FBI. V prvé řadě se jedná o kvalitní legislativu s přesným vymezením smyslu a cílů působnosti FBI. V této legislativě jsou garantovány principy morálky a spravedlnosti, na kterých je FBI budována a které bude chránit. K výběru personálu pro službu v FBI jsou stanovena velmi přísná kritéria, ve kterých mají morální předpoklady stejnou váhu jako předpoklady intelektuální a fyzické. Příslušník FBI musí ve své práci respektovat pravidla stanovená demokratickým státem, který nejen deklaruje, ale hlásí se k dodržování lidských práv. Služba v FBI patří mezi povolání, kde je v porovnání s většinou jiných oblastí lidské činnosti rámec práv a povinností vymezen zákonnými a jinými právními normami a služebními předpisy. Z tohoto důvodu není služba pouhým povoláním, ale i posláním. Zároveň služební statistiky FBI pro analýzu výkonu služby dokládají, že téměř každý příslušník FBI zažije během své služební kariéry minimálně jedenkrát stresovou situaci, která je pro něho a jeho rodinu značně dlouhodobě emocionálně náročná.

Z výše uvedených důvodů se uvnitř organizační struktury FBI vytváří při oblastních úřadovnách oddělení zaměstnanecké péče. V těchto odděleních působí vysoce kvalifikovaní specialisté, kteří vnášejí mravní hodnoty do tohoto úřadu. Tito specialisté jsou lidé s vysokou morální autoritou a starají se také o lidskou dimenzi příslušníků FBI. Činnost zmíněných specialistů se neobejde bez spolupráce s duchovní službou. Tato spolupráce vychází z reality, že příslušník FBI ve službách demokratického státu má nárok na duchovní péči a nerušené vyznání svého náboženského přesvědčení. Podle zásad náboženských svobod deklarovaných Ústavou Spojených států amerických je i při výkonu služby v FBI svoboda víry a vyznání nedotknutelná.

Duchovní péče pro příslušníky FBI je jako součást církevní činnosti prováděna z příkazu a pod dozorem církvi. V současné době pracuje pro FBI více než 100 dobrovolných kaplanů a na každé oddělení zaměstnanecké péče připadají dva kaplani. Všichni kaplani mají zcela volný přístup k příslušníkům FBI a jejich rodinám. Většinou poskytují běžnou duchovní péči, ale také pomoc při různých traumatizujících událostech při výkonu služby (zranění, úmrtí apod.). O službu kaplana může požádat příslušník FBI nebo člen jeho rodiny prostřednictvím oddělení zaměstnanecké péče. Služba kaplana může být také zajištěna na základě doporučení nadřízeného, a to zejména v okamžiku problémů s výkonností ve službě.

Je zřejmé, že významným impulsem pro rozvoj zaměstnanecké péče a spolupráce s duchovními v FBI jsou ověřené metody ozbrojených sil Spojených států amerických po skončení války ve Vietnamu. Tehdy vojenští lékaři oboru psychiatrie a klinické psychologie upozornili vojensko-politické vedení ministerstva obrany na posttraumatický stres jako důsledek dlouhodobého vystavení katastrofickým stresům, který se projevoval úzkostmi a vidinami u některých účastníků válečných operací. Za tímto účelem se v ozbrojených silách vytvořila služba poradenství formou komunitní terapie, na které participovali i vybraní vojenští kaplani (zejména účastníci válečných operací). Účelem těchto poradenských služeb bylo napomoci adaptaci do běžného života. Poradny zahrnovaly individuální, skupinovou a rodinnou účast při aplikaci komunitní terapie. Uvedená forma poradenství se plně osvědčila i u účastníků války v Perském zálivu a obětí havárií (především letounů) při bojovém výcviku.

Jaroslav Šetek

POMŮŽETE HOSPICI...

Dokončení ze str. 1
mobil posláním SMS ve tvaru:

DMS(mezera)HOSPICCK na číslo 87777. Přispějete tak částkou 27,- Kč, cena DMS je 30,- Kč.

Nyní můžete nově přispívat na provoz Hospice Anežky České i pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku. Stačí odeslat SMS ve tvaru:

DMS(mezera)ROK(mezera)HOSPICCK na číslo 87777 a každý měsíc vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. Za rok tak Hospic Anežky České od vás obdrží 324 Kč. Vaše pomoc je velmi potřebná. Děkujeme!
Deaktivace služby je možná pouze ze

stejněho telefonního čísla, ze kterého byla původně objednána.

SMS pošlete ve tvaru DMS(mezera)STOP(mezera)HOSPICCK na telefonní číslo 87777.

Zrušení této služby je zdarma. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz

Přejeme vám požehnané Velikonoce. Za ochotu naslouchat a pomoci předem velmi děkujeme, protože naše služba je do velké míry závislá právě na darech od vás.

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
ředitel

OSLAVA BOŽÍ PRAVDY...

Dokončení ze str. 1
marně skončil pokus králových diplomatů, aby husité až do koncilu podepsali příměří. 6. dubna sepsali husité odpověď, v níž zopakovali svoje pověření: o jednání s koncilem a o příměří musí rozhodnout zemský sněm, na nějž jsou královi poslové zvaní. Zikmund odpověděl jen ústně

noho dne jsem však přišla a viděla jsem, že je zle. „Snad jsi to nevzdala?“ povídám. „Dej mi pusu!“ zněla odpověď...

* **Co byste chtěla vzkázat těm, kteří se rozhodují pro dobrovolnou službu v hospici?**

Chtěla bych jim říci, aby se nebáli práce a problémů. To se vše srovná.

– ale již den po odjezdu husitů z Bratislavy jeho kancelář začala rozesílat dopisy o ztroskotání jednání a o jeho rozhodnutí svolat na konec června novou protihusitskou válečnou výpravu.

(Dojde k ní až za 2 roky v létě 1431 a vyvrcholí bitvou u Domažlic.)

Radek Hobza

Ale doporučila bych, aby si každý vybral takovou práci, která by mu seděla. Každý třeba nemůže být u nemocných, ale jsou ještě jiné potřebné práce a způsoby pomoci. Pro mě by zase třeba nebylo vhodné sloužit v čajovně. Doma mám vaření dost!

Rozhovor připravila
Eva Wagenknechtová

DOBROVOLNÍCI V HOSPICOVÉ PÉČI

Hospicová péče se neobejde bez pomoci dobrovolníků. Přinášíme úryvek z rozhovoru s Martou a Ladislavem, dobrovolníky, kteří již 13 let slouží u lůžka těžce nemocných v Hospici Anežky České.

Dozvěděli jsme se, že ve stejném zařízení působí jako dobrovolník i náš bratr farář Mgr. David Smetana. V nejbližší době seznámíme čtenáře i s jeho zkušenostmi.

* **Jak to vše v hospici začalo, co se za ta léta změnilo? V čem spočívá vaše práce dobrovolníka?**

Když jsme začínali, bylo v hospici mnoho lidí na delší dobu a často je nikdo nenavštěvoval. Lidé se sami sháněli po člověku, se kterým by si mohli popovídat. Hledali jsme vhodnou četbu, zastavili se u pěkné myšlenky a rozmlouvali o životě. Také jsme nakoupili, co bylo třeba. Jedné slepé paní jsme chodili předčítat. Nebo třeba manžel vyhledal odbornou literaturu o letectví pro bývalého letce, který byl v hospici také dlouho, a vyprávěli si o létání. Prostě se snažíme vždy najít cestu k nitru člověka. Dnes je situace někdy trochu jiná. Je více těch, kteří své blízké doprovázejí, a to je velmi pozitivní! Ale je škoda, že lidé přicházejí do hospice často až na poslední

chvilí. To se pak už ztrácí ten smysl péče o celého člověka. Když nemocný už nevnímá ani nemluví, mám potom pocit, že už mu tak mnoho nepomáhám. Přinést rohlík je pro mne moc málo, to může kde kdo! Bolí mě, když není čas na smíření člověka v té horizontální i vertikální rovině a ani na povzbuzení. Když ale mám možnost si s lidmi povídat, cítím, že to má smysl. Jednou se stalo, že byla přijata paní, která vůbec nekomunikovala. Bylo vidět, že je příliš zahořklá svým osudem. Začala jsem jí vyprávět něco ze svého života a života mých adoptivních synů. Ona se pak posadila, vyslovila svůj obdiv a řekla: „Mně vůbec nic není! To, co jste mi řekla, mě uzdravilo! Vidím, že na tom nejsem tak špatně.“

* **Co je podle vás tou barierou, která dělá z hospice tabu? Je to pro vás hodně těžké přijít do pokoje a najít prázdnou postel?**

Lidé mají strach ze smrti a bojí se umírání. Moje víra v Boha mi pomáhá vidět věci jinak. Víím, že se musím jednou pro vždy vzdát touhy po konečném řešení problémů, které jsou nad mé síly. Musím se od nich oprostit a svěřit je do rukou Božích. Nemocným říkávám: „Nebojte se, jdete domů!“ Často vídám, jak se podepisuje na tváři odcházejících to, co se odehrává v jejich mysli. V nemocničních zařízeních se stává, že na umírající není dostatek času a ve tváři se pak odráží smutek ze samoty, možná strach i nevyrovnanost. Je to hrozné, když ani v těchto chvílích není čas! U většiny našich nemocných v hospici můžete vidět klid i úsměv.

Jednou jsem měla v hospici přítelkyni, velkou bojovnici, věřící ženu. Do poslední chvíle se snažila sama jíst, duševně byla nad problémy. Sama mě povzbuzovala a říkala: „Budu se modlit za tvé syny.“ Hodně legrace jsme společně prožily. Jed-

Oči, které se dívají naději, vidí dále.

Oči, které se dívají láskou, vidí hlouběji.

Oči, které se dívají vírou, vidí všechno v jiném světle.

